

Repertoriul jurisprudenței

(Cauza T-321/20)

enercity AG
împotriva
Comisiei Europene

Hotărârea Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 17 mai 2023

„Concurență – Concentrări – Piața germană a energiei electrice – Decizie de declarare a concentrării ca fiind compatibilă cu piața internă – Acțiune în anulare – Lipsa calității procesuale active – Lipsa unei participări active – Inadmisibilitate”

1. *Acțiune în anulare – Persoane fizice sau juridice – Acte care le privesc direct și individual – Afectare directă – Criterii – Decizie a Comisiei prin care o operațiune de concentrare este declarată compatibilă cu piața internă – Acțiune a unei întreprinderi concurente a părților la operațiune – Decizie de natură să inducă o modificare imediată a stării pieței relevante – Afectare directă a reclamantei*
(art. 263 al patrulea paragraf TFUE)

(a se vedea punctul 27)

2. *Acțiune în anulare – Persoane fizice sau juridice – Acte care le privesc direct și individual – Afectare individuală – Criterii – Decizie a Comisiei prin care o operațiune de concentrare este declarată compatibilă cu piața internă – Acțiune a unei întreprinderi concurente a părților la operațiune – Întreprindere care nu a participat în mod activ la procedura administrativă referitoare la concentrare – Lipsa unei împrejurări speciale referitoare la afectarea poziției pe piață – Lipsa afectării individuale – Inadmisibilitate*
(art. 263 al patrulea paragraf TFUE)

(a se vedea punctele 28-39, 49, 50, 54 și 56-58)

3. *Concentrări economice între întreprinderi – Evaluarea compatibilității cu piața internă – Examinare de către Comisie – Efectuarea unei investigații de piață – Sarcina probei privind trimiterea chestionarelor – Întindere*
[Regulamentul nr. 139/2004 al Consiliului, art. 11 alin. (7)]

(a se vedea punctele 46-48)

Rezumat

Acțiunea regiei municipale germane enercity împotriva aprobării de către Comisie a achiziționării de către RWE a activelor de producție ale E.ON este considerată inadmisibilă

Tribunalul clarifică în acest context aspectul inedit al sarcinii probei în ceea ce privește trimiterea de către Comisie a chestionarului pentru realizarea investigației sale de piață

În martie 2018, societățile de drept german RWE AG și E.ON SE au anunțat că doresc să efectueze un schimb complex de active prin trei operațiuni de concentrare.

Prin intermediul primei operațiuni, RWE, care intervine în cadrul întregului lanț de furnizare a energiei în mai multe țări europene, dorea să dobândească controlul exclusiv sau controlul în comun asupra anumitor active de producție ale E.ON, furnizor de energie electrică care își desfășoară activitatea în mai multe țări europene. A doua operațiune consta în dobândirea de către E.ON a controlului exclusiv asupra activităților de distribuție și de comerț cu amănuntul de energie, precum și asupra anumitor active de producție ale innogy SE, o filială a RWE. În ceea ce privește a treia operațiune, aceasta prevedea ca RWE să achiziționeze 16,67 % din acțiunile E.ON.

La 24 iulie 2018, regia municipală germană enercity AG, care produce și furnizează energie în Germania, a comunicat Comisiei Europene dorința sa de a participa la procedura referitoare la prima și la a doua operațiune de concentrare și, în consecință, de a primi documentele aferente acestora.

Întrucât prima operațiune de concentrare a fost notificată Comisiei la 22 ianuarie 2019, aceasta a realizat printre altele o investigație de piață, transmitând anumitor întreprinderi un chestionar. Prin decizia din 26 februarie 2019¹ (denumită în continuare „decizia în litigiu”), Comisia a declarat această concentrare compatibilă cu piața internă.

enercity² a formulat o acțiune în anularea acestei decizii, care a fost respinsă ca inadmisibilă de Camera a patra extinsă a Tribunalului, în lipsa afectării individuale a regiei municipale prin decizia în litigiu. Pentru a ajunge la această concluzie, Tribunalul examinează în special aspectul inedit al sarcinii probei în ceea ce privește trimiterea chestionarului de către Comisie în cadrul realizării investigației sale de piață.

Aprecierea Tribunalului

Cu titlu introductiv, Tribunalul amintește că, potrivit articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, o persoană fizică sau juridică poate formula o acțiune împotriva unei decizii adresate unei alte persoane numai dacă decizia respectivă o privește direct și individual.

¹ Decizia C(2019) 1711 final a Comisiei din 26 februarie 2019 prin care o concentrare este declarată compatibilă cu piața internă și cu Acordul privind SEE (cazul M.8871 – RWE/E.ON Assets).

² Trebuie semnalat faptul că alte zece întreprinderi au introdus de asemenea acțiuni în anulare împotriva acestei decizii. Toate aceste acțiuni sunt respinse ca inadmisibile sau pe fond. A se vedea seria de cauze conexe: Hotărârile din 17 mai 2023, EVH/Comisia (T-312/20), Stadtwerke Leipzig/Comisia (T-313/20), GWS Stadtwerke Hameln/Comisia (T-314/20), TEAG/Comisia (T-315/20), Naturstrom/Comisia (T-316/20), EnergieVerbund Dresden/Comisia (T-317/20), eins energie in sachsen/Comisia (T-318/20), GGEW Comisia (T-319/20), Mainova/Comisia (T-320/20), și Stadtwerke Frankfurt am Main Holding/Comisia (T-322/20).

În această privință, Tribunalul confirmă că decizia în litigiu privește în mod direct enercity în măsura în care, permițând realizarea imediată a primei operațiuni de concentrare, această decizie era de natură să determine o modificare imediată a situației piețelor relevante.

Referitor la afectarea individuală a enercity, Tribunalul amintește că, în ceea ce privește o decizie prin care se constată compatibilitatea unei operațiuni de concentrare cu piața internă, afectarea individuală a unei întreprinderi terțe față de această operațiune se stabilește în funcție, pe de o parte, de afectarea poziției sale pe piață și, pe de altă parte, de participarea sa la procedura administrativă. Cu privire la acest din urmă aspect, rezultă din jurisprudență că, dacă participarea activă a întreprinderii terțe la procedura administrativă constituie un element luat în considerare în mod constant pentru a stabili, împreună cu alte împrejurări specifice, admisibilitatea acțiunii sale în anulare, o simplă participare la procedură nu este suficientă, în sine, pentru a stabili afectarea sa individuală.

Or, în speță, Tribunalul observă de la bun început că participarea enercity la procedura administrativă referitoare la prima operațiune de concentrare nu este contestată. În aceste condiții, o examinare detaliată a elementelor prezentate în acest sens determină Tribunalul să constate că acestea din urmă nu sunt suficiente pentru a stabili caracterul „activ” al participării respective. Astfel, Tribunalul apreciază, mai exact, că observațiile formulate de enercity în acest cadru, deși prezentau un anumit interes și au fost examinate de Comisie, nu fuseseră determinante pentru a aprecia efectele concentrării în discuție asupra pieței relevante.

Această concluzie nu este infirmată de argumentația prezentată de enercity întemeiată în esență pe pretinsa lipsă de diligență a serviciilor Comisiei în privința sa, atât în legătură cu trimiterea chestionarului în vederea realizării unei investigații de piață, cât și în ceea ce privește măsurile luate în urma cererii sale de a i se recunoaște calitatea de terț interesat.

În măsura în care enercity afirmă că nu a primit chestionarul menționat, Tribunalul precizează, mai întâi, că revine Comisiei sarcina de a dovedi trimiterea acestuia. În această privință, Tribunalul constată că, în urma unei măsuri de organizare a procedurii, Comisia a prezentat mai multe elemente de probă de natură să demonstreze trimiterea documentului în litigiu către enercity.

În continuare, răspunzând la argumentul enercity potrivit căruia chestionarul ar fi fost adresat unui destinatar eronat, și anume atașatul său de presă, Tribunalul observă că se poate aștepta în mod rezonabil din partea unei astfel de persoane, care primește nu numai un e-mail, ci și un fax provenind de la o instituție a Uniunii, să informeze cât mai repede instituția respectivă cu privire la eroarea privind destinatarul. În plus, era posibil de asemenea să contacteze serviciul juridic sau comercial al întreprinderii sale pentru a-i notifica primirea acestor documente.

În orice caz, chiar dacă enercity ar fi returnat chestionarul completat, această simplă trimitere nu ar fi fost în măsură să califice drept activă participarea sa la procedura administrativă și să o individualizeze în sensul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE.

În sfârșit, chiar dacă cererea enercity adresată consilierului-auditor de a i se recunoaște calitatea de terț interesat ar constitui un indiciu al voinței sale de a participa la procedura referitoare la concentrarea în cauză, Tribunalul nu admite nici că o astfel de cerere poate defini caracterul „activ” al participării sale, dat fiind că o astfel de caracterizare impune stabilirea existenței unor acțiuni ale întreprinderii în cauză care ar fi fost susceptibile să influențeze rezultatul procedurii în cauză.

În aceste împrejurări, din care reiese că enercity nu a participat în mod activ la prima operațiune de concentrare și ținând seama, în plus, de lipsa unei împrejurări speciale referitoare la afectarea poziției sale pe piață, Tribunalul consideră că aceasta nu este afectată în mod individual de decizia în litigiu. Astfel, Tribunalul concluzionează că enercity nu a dovedit calitatea sa procesuală activă și, în consecință, respinge acțiunea acesteia ca inadmisibilă.